

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

15. april 2018

NEDELJA	3. VELIKONOČNA
15.04.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Jožeta in Marijo Pečnik</i> <i>ob 10h za +Franca Reher, obl.</i>
Ponedeljek	Bernardka Lurška
16.04.	<i>ob 15h pogreb in pogrebna maša za +Marijo Šanca</i> <i>ob 19h za +Adama in Angelo Žgank, obl.</i>
Torek	Simon
17.04.	<i>ob 7h za +Jakoba Grobelnik</i>
Sreda	Evzebij
18.04.	<i>ob 19h za +Stanka Verdel, 30. dan</i>
Četrtek	Leon
19.04.	<i>ob 8h na Pernovem za +Moniko Drev, obl.</i> <i>ob 19h za +Angelo Perc, osmina</i>
Petek	Teotim
20.04.	<i>ob 19h za +Marijo in Ivana Hrustel ter Darinko in Tineta Planko</i>
Sobota	Anzelm
21.04.	<i>ob 7h za +Jožefo, osmina, Pepija in Franciško Verdel, obl.</i>
NEDELJA	4. VELIKONOČNA – NEDELJA DUHOVNIH POKLICEV
22.04.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Jožeta, Ano in Antona Veber</i> <i>ob 10h za +Štefana Koprivc, obl., in starše Gorišek</i>

OB 3. VELIKONOČNI NEDELJI

Dejal jim je:
»Kaj ste preplašeni in zakaj
se vam v srcu oglašajo dvomi?
Poglejte moje roke in
moje noge, da sem jaz sam.
Potipljite me in pogledajte,
kajti duh nima mesa in kosti,
kakor vidite, da jih imam jaz.«
Ko je to rekel,
jim je pokazal roke in noge.
Ker pa od veselja še niso
verjeli
in so se čudili, jim je rekel:
»Imate tukaj kakšno jed?«
Ponudili so mu kos pečene
ribe.
Vzel jo je in
jo vpricho njih pojedel.

(Lk 24,38–43)

Lk 24,35–48

TUDI TI PRIPOVEDUJ

Ker je Jezus vnel srca učencev iz Emavs, sta še tisto uro odšla svojim prijateljem povedat, kaj sta slišala in videla. Svojega navdušenja nista mogla ohraniti samo zase. Ko sta pozno zvečer prispela v Jeruzalem, sta našla še zbrane enajstere in druge učence. Pripovedovali so si, kaj so doživeli; in njihova pripoved je postala izpoved. Samo videti ne zadošča – treba je tudi dojeti, kaj vidiš. Potem se lahko vstajenje zgodi pri vsakem izmed nas. Ko so si učenci medsebojno pripovedovali, kaj so doživeli, je Vstali stopil mednje in jim je zaželel mir.

Pričevalska skupnost učencev je lepa podoba za Cerkev: to je skupnost ljudi, ki si pripovedujemo in pričujemo, kaj smo doživeli, kaj smo videli in spoznali. Eni pripovedujejo o osebnih izkušnjah, drugi se sklicujejo na izkušnje tretjih – kakor učenci v Jeruzalemu. Na svoji poti doživljamo vsi osebne izkušnje; če nam te odprejo oči in nam zagori srce, se srečamo z Vstalim. Za evangelista Luka se vstajenje zgodi takrat, ko se nekaj najgloblje dotakne našega srca, ali kakor je rekel Paul Tilich, kjer nas nekaj »resnično zadene«. To so vsakdanje izkušnje: pogovori, srečanja, pričevanja, kosila, sprehodi, skupno bivanje in evharistija.

Veliko se pogovarjamo in se srečujemo z ljudmi. Toda pogovor ostaja pogosto le klepet in naše srečanje le bežen kontakt z ljudmi. Kjer se resnično razvije pogovor, kjer pričujemo in drug drugemu odpiramo oči, kjer ob pogovoru začne goreti srce – tu se zgodi vstajenje, tu srečamo tudi Vstalega v podobi enega od svojih sogovornikov.

Če ljudje pošteno in obenem spoštljivo in z občutkom pričujejo o tem, kar so doživeli na svoj poti in kako to sami razumejo in si razlagajo, je med njimi prisoten sam Vstali. Njihov pogovor postane izkušnja vstajenja. Dotikamo se bistva, nastane vzdušje, v katerem se začuti prisotnost Boga.

In ti? Kaj bi rad pripovedoval/a ljudem, ki so ti ljubi? Vstajenje bi zate pomenilo, da slediš temu notranjemu impulzu, ki te sili, da bi z drugimi govoril. Ko se boš opogumil/a in povedal/a to, kar ti že dolgo leži na srcu, boš spoznal/a, kako nastane nov odnos, kako se lahko srca vnamejo in kako v tebi govori sam Vstali.

Anselm Grün, Izkusimo velikonočno veselje

V evangeliju po Luku srečamo vstalega Jezusa, kako se prikaže zbranim učencem (prim. Lk 24,36), ki so nezaupljivi in prestrašeni mislili, da je prikazen. Romano Guardini je zapisal: »Gospod se je spremenil. Ne živi več tako, kot je živel prej. Njegovega bivanja ... ne moremo razumeti. Pa vendar je telesno ..., saj vsebuje vse njegovo dosedanje življenje in usodo, preko katere je moral iti, torej trpljenje in smrt. Vse je resničnost. Čeprav spremenjena, pa vendar je dotakljiva resničnost«. Ker vstajenje ni izbrisalo znamenj križanja, je Jezus svojim apostolom pokazal roke in noge. In da bi jih prepričal, jih je prosil, naj mu dajo kaj jesti. Tako so mu učenci »ponudili kos pečene ribe. Vzel jo je in jo vpričo njih pojedel« (Lk 24,42–43). Sveti Gregor Veliki razlaga, da »na ognju pečena riba pomeni trpljenje Jezusa, Srednika med Bogom in ljudmi. On se je namreč blagovolil potopiti v vode človeškega rodu. Sprejel je, da mu bo naša smrt zadrnila zanko ter bo postavljen na ogenj, da bo prenašal bolečine v času trpljenja«.

Po zaslugi teh zelo nazornih znamenj so učenci prerasli začetne dvome in se odprli daru vere. Ta vera jim je omogočila razumeti, kar je bilo napisanega o Kristusu. Beremo namreč, da jim je Jezus »odprl um, da so doumeli Pisma. Rekel jim je: 'Tako je pisano: Kristus bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo spreobrnjenje v odpuščanje grehov vsem narodom ... Vi ste priče (Lk 24,45-48).« Zveličar nam zagotavlja svojo resnično navzočnost med nami po Besedi in evharistiji. Kakor sta namreč emavška učenca prepoznala Jezusa po lomljenju kruha, tako tudi mi srečamo Jezusa med obhajanjem evharistije.

Benedikt XVI.

VABILO:

* Prihodnja nedelja (22. 4.) bo za celjsko škofijo NEDELJA SVETNIŠKIH KANDIDATOV in obenem NEDELJA DUHOVNIH POKLICEV. V Marijini cerkvi v Celju bo ob 15.00 molitvena ura, nato ob 16. uri slovesno somaševanje duhovnikov celjske škofije. Spomnili se bomo še posebej duhovnika Izidorja Završnika z Gomilskega, ki je leta 1943 kot talec prostovoljno daroval svoje življenje in s tem rešil svojega sojetnika.

Parkirati bo možno zastonj na velikem parkirišču v ozadju zgradbe Mestne občine Celje. – Po bogoslužju bo pogostitev in prijateljsko druženje na prostoru pred cerkvijo.